

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319201259
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6319201259.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu O. J., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom M. XX/XX, XXX XX T., zastúpeného L. J., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom M. XX/XX, XXX XX T., proti žalovaným 1/ SPRACOVANIE ÚČTOVNÍCTVA, s.r.o., so sídlom Kremnická 26, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 50 223 364, 2/ Auctio Group s. r. o., so sídlom Sabinovská 1903/8, 821 02 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 805 126, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 9C/21/2019-59 zo dňa 26. júna 2019, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (prvý výrok). Žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).

2. Zamietnutie návrhu odôvodnil prvoinštančný súd nesplnením predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. c) a písm. d) Civilného sporového poriadku v spojení s § 326 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konkrétne poukazujúc na to, že žalobca sa domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť:

a) žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva formou predaja na dražbe, priamym predajom akejkoľvek tretej osobe, predajom formou verejnej obchodnej súťaže, ako aj prenajatím nehnuteľností (resp. častí) vedenej na LV č. XXXX, obec a k. ú. T. ako byt č. XX na 9. poschodí vo vchode č. XX bytového domu so súp. č. XX, ktorý je postavený na pozemku C-KN parcela č. XXXX/XX, č. XXXX/XX a č. XXXX/XX (a súvisiaci spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXX/XXXXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a príslušenstve a na zastavanom pozemku C-KN parc. č. XXXX/XX, č. XXXX/XX a č. XXXX/XX) a tiež nehnuteľností vedených na LV č. XX, okres T., obec a k. ú. D., ako stavba rekreačnej chaty súp. č. XX na pozemku parc. č. XXX a pozemok C-KN parcela č. XXX a č. XXX,

b) žalovanému 2/ povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby vyššie popísaných nehnuteľností.

3. Prvoinštančný súd vychádzal zo zistenia, že medzi žalobcom ako záložcom a právnym predchodcom žalovaného 1/ - postupcom D.. D. C. ako záložným veriteľom bola dňa 21. 12. 2016 uzavretá zmluva o zriadení záložného práva k popísaným nehnuteľnostiam (v znení jej dodatku zo dňa 28. 07. 2017), ktorej predmetom bolo zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa voči dlžníkom zo zmlúv o pôžičke a zmlúv o pristúpení k záväzkom. Išlo konkrétne o:

- a) zmluvu o pôžičke zo dňa 10. 02. 2016 na sumu 10.000,- Eur poskytnutú záložným veriteľom dlžníčke E. L. B., ku ktorému záväzku zmluvou o pristúpení zo dňa 23. 11. 2016 pristúpila spoločnosť Západ, s. r. o. konajúca žalobcom ako konateľom menovanej spoločnosti, ktorá sa stala pristupujúcim dlžníkom popri dlžníčke,
- b) zmluvu o pôžičke zo dňa 15. 02. 2016 na sumu 10.000,- Eur poskytnutú záložným veriteľom opätovne dlžníčke E. L. B. a ku tomuto záväzku takisto pristúpila zmluvou zo dňa 23. 11. 2016 spoločnosť Západ, s. r. o., za ktorú konal žalobca ako jej konateľ,
- c) zmluvu o pôžičke zo dňa 29. 02. 2016, ktorou bola poskytnutá čiastka 10.000,- Eur spoločnosti Západ, s. r. o., za ktorú konal žalobca ako jej konateľ.

4. V nadväznosti na uvedené skonštatoval, že žalobca zdôvodňoval potrebu bezodkladnej úpravy pomerov tým, že žalovaný 1/ (resp. postupca) voči nemu použil neprijateľné zmluvné podmienky a dlžné plnenia medzi ním a žalovaným 1/ sú sporné a neoprávnené, lebo v spotrebiteľskej zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 1/ absentujú náležitosti v zmysle právnych predpisov platných v čase jej podpisu. V prípade vykonania dražby by došlo k neprimeraného zásahu do jeho práva na obydlie a do práva na rodinný život. Potrebu rozhodnúť neodkladným opatrením vyvodzoval aj z tej skutočnosti, že má dôvodné obavy, že predmetné nehnuteľnosti žalovaný 2/ predá v dražbe skôr, ako sa rozhodne o predmete konania, t. j. o neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 21. 12. 2016 a žalovaný 2/ bude voči nemu a jeho rodinným príslušníkom postupovať nezákonne v snahe previesť vlastnícke právo.

5. Prvoinštančný súd potom poukázal na to, že záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu vzniklo v zmysle § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka zápisom do katastra nehnuteľností, pričom podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka je možné, aby záložný veriteľ začal výkon záložného práva, ktorý sa môže uskutočniť spôsobom určeným v zmluve, predajom zálohu na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách, alebo sa domáhať uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných predpisov. Žalovaný 1/ ako nadobúdateľ postúpenej pohľadávky začal výkon záložného práva predajom založených nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe, čím sleduje legitímny cieľ uspokojenia svojej pohľadávky spôsobom dovoleným zákonom. Záložný veriteľ je oprávnený navrhnúť výkon záložného práva cestou dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu, ktorý by mu priznával zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci. Žalobca je preto povinný strieť výkon záložného práva. To, že predmetom zálohu je aj jeho obydlie, nie je dôvodom na vyhovieť návrhu, pretože obydlie Občiansky zákonník zo založenia nevylučuje. Ak žalobca spochybňoval platnosť záložnej zmluvy, resp. ak boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, tak tento zákon umožňuje v ust. § 21 ods. 2 osobe, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, podať návrh na určenie neplatnosti dražby.

6. Podľa prvoinštančného súdu tak žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, lebo žalovaný 1/ ako záložný veriteľ a žalovaný 2/ ako dražobník postupujú v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“) a v súlade s Občianskym zákonníkom, ktorý v ust. § 53 ods. 10 pripúšťa výkon záložného práva predajom zálohu na dražbe v zmysle osobitného zákona aj v prípade, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy. Okrem toho predmetné zmluvy žalobca neuzavrel ako spotrebiteľ na zabezpečenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy ale na zabezpečenie záväzku dlžníčky voči záložnému veriteľovi zo zmlúv o pôžičke s tým, že zmluvy uzatváral ako konateľ obchodnej spoločnosti Západ, s. r. o. a to znamená, že neuzatváral tieto zmluvy v pozícii spotrebiteľa. V dôsledku toho sa na neho režim spotrebiteľských zmlúv v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. zákon o spotrebiteľských úveroch a zákon o ochrane spotrebiteľa nevzťahuje.

7. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/ a 2/ boli v konaní síce úspešní, ale žiadne trovy im nevznikli, preto im náhrada trov konania nebola priznaná.

8. V lehote na podanie odvolania žalobca doručil prvoinštančnému súdu podanie nazvané ako „Žaloba na obnovu konania“ obsahujúce (okrem iného) citácie ustanovení § 397 a nasl. CSP a požiadavku na povolenie obnovy konania okresného súdu sp. zn. 9C/21/2019. Na výzvu prvoinštančného súdu potom žalobca prípisom zo dňa 26. 07. 2019 (č. l. 116 spisu) oznámil, že jeho podanie je odvolaním.

9. Zohľadňujúc predovšetkým to, že predmetné podanie bolo realizované žalobcom v rámci plynutia lehoty na podanie odvolania a tiež to, že podľa oznámenia žalobcu sa má jednať o odvolanie (nie o žalobu na obnovu konania), odvolací súd ho vyhodnotil z hľadiska jeho obsahu (čl. 11 ods. 1 a 2 Základných

princípov CSP v spojení s § 124 ods. 1 CSP) ako odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia

10. Žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd sa nezaoberal skutočnosťou, či záložná zmluva je spotrebiteľská, či je v súlade so zákonom a či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Poukazoval na zákon o ochrane spotrebiteľa, na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy a na smernicu o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zotrvávajúc na svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odkazujúc súčasne na ust. § 324 a nasl. CSP a opakujúc, že hrozí, že prípadným výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby dôjde k nezvratnému stavu v dôsledku predaja sporných nehnuteľností tretej osobe.

11. Tvrdil, že oznámenie o opakovanej dražbe nebolo zverejnené v súlade s ust. § 17 ods. 3 a 5 zákona o dobrovoľných dražbách a dražobník neupustil od dražby ani po zápise poznámky na listy vlastníctva o tomto prebiehajúcom súdnom konaní. Dobrovoľná dražba je pritom typická tým, že ju nesprevádza preventívna súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok. O výške pohľadávky a o tom, či sa dražba vykoná rozhoduje súkromná osoba a dražbu takisto vykonáva ďalšia súkromná osoba, ktorá pri tejto činnosti sleduje zisk. Finančné podklady žalovaných o výške pohľadávky sú nepresné a nepravdivé a v oznámení o začatí výkonu záložného práva výška pohľadávky uvedená nie je. Pravosť pohľadávky nebola osvedčená ani v oznámení o začatí realizácie záložného práva ani vo výzve na zaplatenie dlhu. Žalovaní neuviedli ani výšku reálne poskytnutého úveru, výšku reálne splatenej istiny ani rozbor celkovej dlžnej sumy, t. j. istina, úroky, poplatky a iné čiastky a celková dlžná pohľadávka nie je uvedená ani v žiadnom inom oznámení o dražbe. Tým sa (podľa žalobcu) nedodržiava § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách.

12. Ďalej v rámci odvolania zopakoval, že celá vec súvisí so vzájomnými finančnými vzťahmi medzi ním a postupcom, ktoré sa týkajú nadobudnutia a sprevádzkovania kaviarne Západ, s. r. o. v Brezne. V minulosti sa totiž s postupcom dohodol na prenájme kaviarne, s jeho súhlasom priestory kaviarne uviedol do prevádzkyschopného stavu, do stavebných úprav priestorov vo vlastníctve postupcu a do vybavenia zainvestoval z vlastných finančných zdrojov sumu cca 40.000,- Eur a potom ďalších 30.000,- Eur, ktoré boli pre daný účel požičané od postupcu, a to i napriek tomu, že sa jednalo o priestory vo vlastníctve postupcu. Následne postupca svoju neoprávnenú pohľadávku postúpil na žalovaného 1/, ktorý ale potom vyvolal dražbu. Obrátil sa na postupníka aj na oboch žalovaných s návrhom na vzájomný zápočet pohľadávok, aby ním investovaných 40.000,- Eur a pôžičky od postupcu 30.000,- Eur boli vynulované a on nebude trvať zo strany postupcu na úhrade nákladov v súvislosti so zabezpečením prevádzky kaviarne. Tým by sa dražba stala neaktuálnou a vzájomné finančné vzťahy vysporiadanými. Zhrnul, že zmluva medzi ním a žalovaným 1/ je neplatná, konanie žalovaných má právne vady, lebo nebolo dodržané ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách a celkovo výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný a žalovaní mu spôsobujú výkonom záložného práva ujmu finančnú aj majetkovú.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Odvolanie nie je dôvodné, pretože uznesenie prvoinštančného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia je vecne správne. Prvoinštančný súd správne posúdil primárny predpoklad podmieňujúci nariadenie každého neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP, a to, že žalobca nijakým spôsobom neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu ako je splnenie tejto podmienky nevyhnutné pre vyhovenie návrhu na neodkladné opatrenie. Odvolací súd dodáva, že druhým (alternatívnym) dôvodom je v zmysle cit. ustanovenia situácia, kedy neodkladné opatrenie má predísť ohrozeniu (či zmareniu) exekúcie, o to ale v tomto prípade nešlo.

16. Ak teda podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je buď potreba neodkladnej úpravy právneho vzťahu strán sporu, resp. obava pred ohrozením úspešnosti exekúcie, tak v tomto prípade návrh žalobcu na neodkladné opatrenie smeroval k prvému dôvodu a na podklade žalobcom

predložených listín prvoinštančný súd správne dospel k záveru, že žalobca nijakým spôsobom svoje tvrdenia neosvedčil do tej miery, že by bolo možné konštatovať nevyhnutnosť zásahu do právneho vzťahu sporových strán formou neodkladného opatrenia zo strany súdu. Veľmi priliehavým bolo v tejto súvislosti pripomenutie obsahu článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zo strany prvoinštančného súdu, ktorý správne poznamenal, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov požíva rovnakú právnu ochranu a žalobca neosvedčil taký konflikt práv, že by jeho vlastnícke právo k založeným nehnuteľnostiam malo aktuálne dostať vyššiu ochranu než právo na plnenie plynúce žalovanému 1/ (resp. prv jeho singulárnemu právnenému predchodcovi) z uzavretých zmlúv.

17. Zo spisu odvolací súd zistil, že základom celého sporu je situácia, kedy mali byť uzavreté zmluvy o pôžičke medzi právnym predchodcom žalovaného 1/, ktorý mal poskytnúť tretej osobe (L. L. B.) dve pôžičky po 10.000,- Eur a následne spoločnosti, v ktorej je žalobca konateľom ďalšiu čiastku 10.000,- Eur, ako to vyplýva z predloženej zmluvy o zriadení záložného práva k vyššie popísaným nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu. Za účelom zabezpečenia prvých dvoch pôžičiek k záväzku z nich vyplývajúcich pristúpila ako ďalší dlžník spoločnosť Západ, s. r. o. a súčasne žalobca ako vlastník zriadil na zabezpečenie pôžičiek záložné práva k svojim nehnuteľnostiam. Žalobca potom ani v rámci odvolania nijak nespochybnil nárok žalovaného 1/ na vrátenie pôžičiek brániac sa v tomto smere len tým, že mal snahu vzájomne si započítať svoje investície do podnikateľského priestoru právneho predchodcu žalovaného 1/ s uvedenými pôžičkami. Odvolací súd ohľadne toho uvádza, že obrana určitými investíciami zo strany žalobcu zostala iba v rovine jeho tvrdení (žiaden dôkaz o tom nebol priložený ani k návrhu na neodkladné opatrenie ani k odvolaniu) odhliadnuc od toho, že bez ďalšieho by ani nebolo možné, aby si žalobca započítaval svoju tvrdenú pohľadávku voči právnenému predchodcovi žalovaného 1/ s pohľadávkami žalovaného 1/ (predtým pohľadávky postupcu D.. D. C.) voči tretím osobám z titulu pôžičiek, lebo (jednostranné) započítanie je podľa § 580 Občianskeho zákonníka prípustné len ohľadne vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. Pôžičky boli poskytnuté podľa v spise založenej zmluvy o zriadení záložného práva iným subjektom, nie žalobcovi samotnému.

18. V nadväznosti na uvedené tvrdenia žalobcu je zároveň zrejmé, že sa v tomto prípade nemôže jednať o vzťahy spotrebiteľského charakteru, ktorých právna charakteristika je obsiahnutá v ust. § 52 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Ani sám žalobca označujúci sa za „ohrozeného spotrebiteľa“ pritom neoznačil subjekt, ktorý by mal byť v tomto prípade dodávateľom, ktorý mal do zmluvnej dokumentácie inkorporovať „množstvo neprijateľných zmluvných podmienok“ a ak vyčítal prvoinštančnému súdu, že sa nezaoberal skutočnosťou, „či záložná zmluva medzi žalobcom a veriteľom“ je spotrebiteľská, či je v súlade so zákonom, atď., tak evidentne si buď vôbec neprečítal odôvodnenie uznesenia okresného súdu alebo mu neporozumel, hoci toto jasne a zrozumiteľne vysvetľuje (v 31. odseku), že žalobca už vyššie spomínané zmluvy (o pôžičke zo dňa 29. 02. 2016 a o pristúpení k záväzkom) neuzatváral ako fyzická osoba, ale v pozícii konateľa konajúceho za obchodnú spoločnosť Západ, s. r. o. a preto nemal postavenie spotrebiteľa ani pri uzavretí záložnej zmluvy (a teda režim spotrebiteľských zmlúv sa na neho nevzťahuje).

19. Odvolací súd vedený snahou o priblíženie tejto problematiky žalobcovi potom zvyrazňuje, že pre nastúpenie režimu spotrebiteľskej zmluvy nestačí subjektívny pocit jednej zmluvnej strany o „spotrebiteľskosti“ daného právneho vzťahu založený na presvedčení, že nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ), ale dôležité je to, že na druhej strane právneho vzťahu vystupuje subjekt charakteristický tým, že pri uzatváraní a plnení danej (spotrebiteľskej) zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ako týmto spôsobom definuje dodávateľa ust. § 52 ods. 3 OZ. Ak potom z predložených listinných dôkazov nevyplýva a žalobca ani ničím iným neosvedčil, že D.. D. C. ako (záložný) veriteľ uzatváral tieto právne vzťahy konajúc ako obchodník, či podnikateľ (t. j. v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), tak prvoinštančný súd správne uviedol, že právne vzťahy, od ktorých sa toto konanie odvíja spotrebiteľskú povahu nemajú. Inými slovami, ak medzi žalobcom ako záložcom na jednej strane a záložným veriteľom na strane druhej nešlo o vzťah spotrebiteľa a dodávateľa, nemožno ho posudzovať ako právny vzťah podliehajúci úprave ust. § 52 a nasl. OZ o spotrebiteľských zmluvách, resp. úprave ostatných vnútroštátnych ako aj európskych právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa.

20. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalobcu smerujúce k výške dražbou vymáhanej pohľadávky (jej skladbe), k tomu, že nebola oznámená spôsobom určeným ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, že oznámenie o opakovanej dražbe nebolo zverejnené v súlade s ust. § 17 ods. 3 a 5 cit.

zákona atď., k týmto výhradám odvolací súd nemôže zaujať stanovisko z dôvodu, že žalobca okrem výpisov z listov vlastníctva, zmluvy o zriadení záložného práva a jej dodatku a početnej korešpondencie adresovanej žalovaným 1/ a 2/ (a pôvodnému záložnému veriteľovi) a tiež Ministerstvu spravodlivosti SR, predložil len oznámenia o neúspešnom výsledku dražby nehnuteľností konanej dňa 01. 07. 2019, kópiu inzercie z regionálneho periodika a oznámenie o opakovanej dražbe nehnuteľností. Z týchto listinných dôkazov nemožno posúdiť, či podľa ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách navrhovateľ dražby, resp. záložný veriteľ urobil príslušné písomné vyhlásenie o prípustnosti draženia predmetu dražby a o pravosti, výške a splatnosti vymáhanej pohľadávky a či bolo podľa ust. § 17 ods. 3 a 5 cit. zákona zodpovedajúcim spôsobom zverejnené oznámenie o dražbe a či bolo zaslané príslušným subjektom. Toto sú skutočnosti, ktoré je možné následne preskúmať v rámci konania o neplatnosť dražby podľa ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, ako to uviedol už aj prvoinštančný súd v súvislosti so správnym konštatovaním, že ani nehnuteľnosť slúžiacu ako obydlie Občiansky zákonník nevyklučuje z predmetu založenia.

21. Napokon odvolací súd dáva za pravdu žalobcovi, že dobrovoľná dražba nie je spojená s preventívnou súdnou kontrolou dražobného procesu a ide o konanie zabezpečované dražobníkom ako súkromnou osobou. Na druhej strane ale nejde o neregulovaný postup, jeho právna úprava je obsiahnutá v zákone č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a jeho nedodržanie môže viesť až k neplatnosti dražby podľa ust. § 21 cit. zákona. Teda aj žalobca má v prípade preukázania porušenia svojich práv garantovaných možnosť súdnej ochrany smerujúcej k neplatnosti dražby, k zabráneniu ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prioritne smeroval a tak nie je pravdivým jeho tvrdenie o nezvratnosti stavu vzniknutého ako dôsledok prípadne úspešného zrealizovania dobrovoľnej dražby.

22. Odvolací súd z uvedených dôvodov opakuje, že žalobca neosvedčil podmienky nariadenia neodkladného opatrenia. Neosvedčil existenciu väd, ktorá by mali viesť k neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva a ani existenciu nezákonného postupu žalovaných 1/ a 2/, ktorý by mal odôvodňovať zásah súdu do prebiehajúceho dražobného procesu. Výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby nie je protiústavný a je len logické, že nakoľko smeruje k uspokojeniu peňažnej pohľadávky veriteľa, je spojený so zásahom do majetkovej sféry dlžníka, resp. záložcu. Odvolací súd preto považoval rozhodnutie prvoinštančného súdu za plne správne a opodstatnené, pokiaľ tento zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdil, keďže prvoinštančný súd správne rozhodol aj o náhrade trov konania.

23. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval odvolací súd zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade boli v odvolacom konaní plne úspešní žalovaní 1/ a 2/, ktorí by teda zásadne mali nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však žalovaným 1/ a 2/ v odvolacom konaní trovy nevznikli, odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).